

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 11, 2012

Nummer 11, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2012:BW6601](#) 25-05-2012

Grave, uitbreiding scheepswerf

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:BW4976](#) 03-05-2012

Rheden, opheffing bouwstop

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2012:BW7263](#) 13-04-2012

Amsterdam, omgevingsvergunning monument

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBALK:2012:BW7039](#) 05-04-2012

Zijpe, ontheffing windturbines

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW7603](#) 06-06-2012

Rheden/bestemmingsplan 'Dieren-Noord, [locatie] te Dieren'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW7619](#) 06-06-2012

Haarlem/bestemmingsplan 'Slachthuisbuurt Zuidstrook'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW7642](#) 06-06-2012

Maasgouw/'bestemmingsplan [locatie] te Beegden'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW7636](#) 06-06-2012

Langedijk/bestemmingsplan 'Westerdel' en Noord-Holland/ontheffing provinciale verordening

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW7620](#) 06-06-2012

Zuidplas/bestemmingsplan 'Sportpark Kleine Vink 2009'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW6920](#) 30-05-2012

Leudal/wijzigingsplan 'Wijzigingsplan artikel 3.6 Wro voor het uitbreiden van een agrarisch bedrijf [locatie] te [plaats]'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW6928](#) 30-05-2012

's-Hertogenbosch/projectbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW6358](#) 23-05-2012

GS Noord-Brabant

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Gemert, omgevingsvergunning procesbelang

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Castricum/bestemmingsplan 'Castricum, 2e herziening gedeelte perceel Heerweg 89'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Strijen/bestemmingsplan 'Buitengebied'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Amsterdam, omgevingsvergunning bedrijfswoning

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Langedijk/bestemmingsplan 'Westerdel' en Noord-Holland/onthefing provinciale verordening

Samenloop provinciale ontheffing en bestemmingsplan. Rechtsbescherming. Afstandsnorm en objectieve begrenzing uitwerkingsregels. Onvankelijkheid inzake exploitatieplan

Tegen het besluit tot het verlenen van de ontheffing kunnen met het oog op een doelmatige rechtsgang eerst rechtsmiddelen worden aangewend bij het besluit waarop het betrekking heeft. Voor zover het beroep betrekking heeft op het besluit tot verlening van de ontheffing, maakt het derhalve deel uit van dit geding. In dat kader kunnen de bezwaren tegen de verleende ontheffing ten volle aan de orde worden gesteld en zal worden beoordeeld of het college van gedeputeerde staten in redelijkheid de ontheffing heeft kunnen verlenen en of de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan gebruik heeft mogen maken van de verleende ontheffing. Dit systeem van geconcentreerde rechtsbescherming brengt met zich dat het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan en het besluit tot verlening van de ontheffing voor de mogelijkheid van beroep als één besluit moeten worden aangemerkt. Het beroep tegen het besluit tot het verlenen van de ontheffing wordt aldus geïncorporeerd in de beroepsprocedure over het bestemmingsplan. Deze systematiek staat in de weg aan de mogelijkheid om tegen het besluit tot het verlenen van de ontheffing eerst bezwaar te maken.

Een provinciale ontheffing als hier aan de orde betreft een op het ontwerpbestemmingsplan betrekking hebbend stuk dat redelijkerwijs nodig is voor een beoordeling daarvan, zodat een dergelijke ontheffing in beginsel met het ontwerpbestemmingsplan ter inzage moet worden gelegd. De bedoelde ontheffing is vastgesteld na de termijn waarin het ontwerpbestemmingsplan ter inzage lag. De raad kon de ontheffing derhalve niet met het ontwerpbestemmingsplan ter inzage leggen. Uit de Wro noch enige andere wettelijke bepaling volgt dat de raad gehouden was de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan uit te stellen totdat de ontheffing was verleend. Verder is in de toelichting bij het ontwerpbestemmingsplan vermeld dat een ontheffing benodigd was. Gelet hierop had het op de weg van belanghebbenden gelegen om desgewenst in een zienswijze tegen het ontwerpbestemmingsplan naar voren te brengen waarom de voor de vaststelling van het

bestemmingsplan benodigde ontheffing niet zou kunnen worden verleend.

Naar het oordeel van de Afdeling omvat de bevoegdheid in artikel 4.1, eerste lid, van de Wro om in de daar genoemde gevallen bij of krachtens verordening algemene regels te stellen de bevoegdheid in die algemene regels uitvoeringsbevoegdheden aan het college van gedeputeerde staten toe te kennen. De Afdeling ziet geen aanleiding te oordelen dat de bevoegdheid voor het college van gedeputeerde staten om in bepaalde gevallen een ontheffing van een of meer algemene regels te verlenen van deze mogelijkheid is uitgezonderd. Steun voor deze opvatting vindt de Afdeling in de in geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4.1.

Anders dan in een goedkeurings- of toestemmingsvereiste omvat de bedoelde ontheffingsbevoegdheid uit de Verordening een bevoegdheid om ontheffing te verlenen van een concreet verbod uit de Verordening. Daarnaast is, anders dan bij een goedkeurings- of toestemmingsvereiste, niet vereist dat de raad een concreet besluit aan het college van gedeputeerde staten voorlegt. Voorts kan een verbod met een bijbehorende ontheffingsbevoegdheid ingevolge artikel 4.1, eerste lid, van de Wro alleen worden opgenomen indien provinciale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken. Gelet op voormelde kenmerken kan de in de Verordening neergelegde ontheffingsbevoegdheid naar het oordeel van de Afdeling niet worden aangemerkt als een vorm van toestemming als bedoeld in artikel 10:32 van de Awb of als een vorm van facultatieve goedkeuring.

In artikel 3.1, eerste lid, van de Wro is de mogelijkheid om woningbouwcategorieën in een bestemmingsplan op te nemen beperkt tot het hanteren van percentages gerelateerd aan het plangebied. Anders dan appellant betoogt, brengt dit artikelonderdeel niet met zich dat een dergelijke regel, voor zover nodig, niet eerst in een uitwerkingsplan kan worden gesteld.

Het bestemmingsplan is vastgesteld in strijd met de vereiste zorgvuldigheid, voor zover niet is voorzien in een uitwerkingsregel waarin de aan te houden afstand tussen de stoeterij van appellant en geurgevoelige objecten als bedoeld in de Wgv van 100 m is neergelegd.

De Afdeling overweegt dat, anders dan ten aanzien van de wijzigingsregels, waarop artikel 3.6, eerste lid, onder a, betrekking heeft, ten aanzien van uitwerkingsregels, als bedoeld in het eerste lid, onder b, niet de eis wordt gesteld dat deze bij het bestemmingsplan objectief zijn begrepen.

Artikel 3.1.4 van het Besluit ruimtelijke ordening brengt evenwel met zich dat uitwerkingsregels voldoende inzicht dienen te bieden in de toekomstige ontwikkeling van het uit te werken gebied. Dit betekent dat naarmate de gevestigde belangen in een bepaald gebied

groter of talrijker zijn, een groter inzicht hierin moet worden geboden.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen kan een fasering ruimtelijke gevolgen hebben indien deze is opgenomen in een exploitatieplanregel. Ook andere eisen en regels uit een exploitatieplan, als bedoeld in artikel 6.13, tweede lid, onder b en c, van de Wro, kunnen ruimtelijke gevolgen hebben. In het onderhavige geval liggen de gronden van appellant in de directe nabijheid van het plangebied. Appellant wordt daardoor rechtstreeks in zijn belang geraakt voor zover geen fasering en eisen en regels in een exploitatieplan zijn vastgesteld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW7636

Zaaknummer: 201110671/1/R1

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb, 3:10 lid 1 Awb, 3:11 lid 1 Awb, 10:26 Awb, 10:27 Awb, 10:32 Awb, 3:1 lid 1 Wro, 3.6 lid 1 onder a en b Wro, 4.1 lid 1 Wro, 4.3 lid 1 Wro, 6.12 lid 1 en 2 Wro, 6.13 lid 2 onder b en c Wro, 8.2 lid 1 en 5 aanhef en onder h Wro, 2.27 lid 2 Wabo en 4 aanhef en onder a Wgv

RECHTSPRAAK

Zuidplas/bestemmingsplan 'Sportpark Kleine Vink 2009'

Door middel van maatwerkvoorschriften kan worden gegarandeerd dat aan de hogere waarde voor de gecumuleerde geluidbelasting kan worden voldaan

Door de notitie van de milieudienst, de toelichting van de raad daarop en de nader overgelegde verdeling van de geluidruimte in een memo is voldoende inzichtelijk geworden dat door maatwerkvoorschriften voldaan kan worden aan de hogere waarde van 46 dB(A) voor de gecumuleerde geluidbelasting tengevolge van het sportpark. Niet aannemelijk is geworden dat dit niet mogelijk is. De enkele stelling dat niet zeker is dat de toekomstige gebruikers aan deze maatwerkvoorschriften kunnen voldoen, is daartoe niet voldoende.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW7620

Zaaknummer: 200909506/1/R1

Wetsartikelen: 2.17 Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

Grave, uitbreiding scheepswerf

De gemeenteraad is bevoegd te beslissen op het verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan en niet het college van burgemeester en wethouders

Casus

Op 14 december 2010 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Grave (verweerder) het verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan ten behoeve van de uitbreiding van een scheepswerf afgewezen. Verweerder heeft het bezwaar van eiser tegen deze beslissing niet-ontvankelijk verklaard op de grond dat geen sprake is van een besluit ex art. 1:3 Awb. Eiseres heeft hiertegen beroep ingesteld.

Rechtsvraag

Is de beslissing van verweerder van 14 december 2010 aan te merken als een besluit tot afwijzing van het verzoek van eiseres tot wijziging van het bestemmingsplan, als bedoeld in artikel 3.9 van de Wro?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat eiseres voldoende had laten blijken dat zij de intentie heeft gehad een verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan in te dienen; aan een dergelijk verzoek zijn geen vormvoorschriften verbonden. De rechtbank stelt verder dat zowel uit het dictum als het onderliggende collegevoorstel kan worden opgemaakt dat verweerder weigert het bestemmingsplan te wijzigen. De rechtbank oordeelt dat door de beslissing van 14 december 2010 een juridische status in het leven wordt geroepen, het verzoek van eiseres tot wijziging van het bestemmingsplan wordt immers geweigerd door verweerder. De beslissing van 14 december 2010 moet daarom worden beschouwd als een besluit in de zin van art. 1:3 Awb. Het besluit is tevens aan te merken als een besluit in de zin van artikel 3.9 Wro tot afwijzing van het verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan. Op grond van artikel 3.9 Wro is de gemeenteraad bevoegd om te beslissen over het weigeren een gewijzigd bestemmingsplan

vast te stellen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 25-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2012:BW6601

Zaaknummer: AWB 12/479

Wetsartikelen: 1:3 Awb en 3.9 lid 2 Wro

RECHTSPRAAK

GS Noord-Brabant

Geen reden voor strengere emissie-eis nu de emissie-eis uit het Bees A strenger is dan de bovengrens van de emissierange in het van toepassing zijnde BBT-document. De ten opzichte van het BREF aangescherpte emissiegrenswaarde uit de Oplegnotitie BREF Grote stookinstallaties is van toepassing, nu het gaat om een aangewezen BBT-document. Daarbij is niet van belang dat deze strengere eis afkomstig is uit het beoordelingskader dat voor het Rijnmond-gebied vanwege de zich daar voordoende locatiespecifieke omstandigheden wordt gehanteerd

Casus

Besluit voor een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer voor een warmtekrachtcentrale en een stoom- en gasturbine-eenheid.

Appellant is van mening dat ten onrechte niet is gezien of er, gelet op de verplichting voor het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT), aanleiding bestaat om strengere emissie-eisen te stellen ten aanzien van de warmtekrachtcentrale dan in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (Bees A).

Appellant stelt verder dat de vergunde emissiegrenswaarde voor NO_x voor de STEG-eenheid te hoog is, aangezien deze niet voldoet aan de emissiegrenswaarde als opgenomen in de Oplegnotitie BREF Grote stookinstallaties (Oplegnotitie).

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de norm voor NO_x in het Bees A strenger is dan bovengrens van de emissierange uit het van toepassing zijnde BBT-document. Bovendien wordt voldaan aan de luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer, zodat er geen aanleiding is om in de vergunning een strengere norm voor NO_x op te nemen.

Ten aanzien van de emissiegrenswaarde voor NO_x voor de STEG-eenheid is verweerder van

mening dat deze voldoet aan de BREF Grote stookinstallaties. Bovendien wordt voldaan aan de luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer en vraagt de lokale milieukwaliteit niet om een strengere emissie-eis. De emissiegrenswaarde in de Oplegnotitie is afkomstig uit het beoordelingskader van de provincie Zuid-Holland en derhalve niet van toepassing.

Rechtsvragen

1. Moet in de vergunning voor een warmtekrachtcentrale een strengere emissie-eis dan die uit het Bees A worden opgenomen om te voldoen aan het vereiste van de toepassing van de best beschikbare technieken?
2. Is de ten opzichte van het BREF aangescherpte emissie-eis uit de Oplegnotitie van toepassing?

Uitspraak

1. De Afdeling ziet in hetgeen appellant heeft aangevoerd geen aanleiding om een strengere emissie-eis in de vergunning op te nemen dan de emissie-eis uit het Bees A die rechtstreeks op de inrichting van toepassing is. De emissie-eisen voor NO_x als opgenomen in het Bees A zijn namelijk strenger dan de bovengrens van de emissierange in het BBT-document 'Reference Document on Best Available Techniques for Large Combustion Plants' (BREF Grote stookinstallaties).
2. De Oplegnotitie is opgenomen in bijlage 2 van de Regeling aanwijzing BBT-documenten. De daarin genoemde emissierange is een aanscherping van de emissie-range als genoemd in de BREF Grote Stookinstallaties. Gelet op de aanwijzing als BBT-document dient rekening te worden gehouden met de emissierange uit de Oplegnotitie. Dat de emissie-range uit de Oplegnotitie afkomstig is uit het beoordelingskader van de provincie Zuid-Holland doet daar niet aan af.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW6358

Zaaknummer: 200805659/1/A4

Wetsartikelen: 8.10 WMB (oud) en 8.11 WMB (oud)

RECHTSPRAAK

Amsterdam, omgevingsvergunning monument

De jurisprudentie die gevormd is onder het vervallen artikel 40a van de Woningwet en het Besluit houdende indieningsvereisten voor aanvragen om bouwvergunning en voorschriften omtrent het opnemen van gegevens in het openbaar bouwregister (Biab) kan ook onder het huidige wettelijke regime in beginsel als uitgangspunt worden genomen

Uit vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) volgt dat het aan verweerder is om te beoordelen of voldoende gegevens en bescheiden bij de aanvraag zijn ingediend. Bij de vraag of voldaan was aan de eisen van constructieve veiligheid dient in ieder geval duidelijkheid te bestaan over de hoofdlijn van de constructie en het constructieprincipe van het bouwwerk. Bij gebreke aan duidelijkheid over de aard van de constructie kan verweerder de aanvrager om nadere gegevens en bescheiden verzoeken (vgl. de uitspraak van de Afdeling van 26 januari 2011, LJN BP2082). De rechter is van oordeel dat deze jurisprudentie die gevormd is onder het vervallen van artikel 40a van de Woningwet en het Besluit houdende indieningsvereisten voor aanvragen om bouwvergunning en voorschriften omtrent het opnemen van gegevens in het openbaar bouwregister (Biab), ook onder het huidige wettelijke regime in beginsel als uitgangspunt kan worden genomen, nu de wetgever met de opname van de bepalingen kennelijk geen (ingrijpende) wijziging van de indieningsvereisten heeft beoogd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 13-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2012:BW7263

Zaaknummer: AWB 12/673 WABOA en AWB 12/674 WABOA

Wetsartikelen: 2.8 Wabo, 4.4 lid 1 Bor, 2.2 Mor, 2.4 Mor, 2.7 Mor en 40a Ww

RECHTSPRAAK

Zijpe, ontheffing windturbines

Vraag of sprake is van een partiële herziening van het bestemmingsplan of een geheel nieuw bestemmingsplan

Casus

Verweerder heeft binnenplanse ontheffing en bouwvergunning verleend voor de bouw van een windmolen.

De mogelijkheid tot het verlenen van binnenplanse ontheffing voor de windmolen was opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989'. In 1997 is het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989, tweede herziening' vastgesteld. Hierin zijn de binnenplanse ontheffingsmogelijkheden voor windmolens ten opzichte van het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989' verruimd. Gedeputeerde Staten hebben echter goedkeuring onthouden aan deze binnenplanse ontheffingsmogelijkheid. Verweerder is voor haar besluit 'teruggevallen' op de in het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989' opgenomen ontheffingsmogelijkheden, omdat de herziening slechts tot doel had het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989' partieel te herzien.

Eisers stellen dat het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989' is komen te vervallen en verweerder geen gebruik had kunnen maken van de ontheffingsmogelijkheid.

Rechtsvraag

Is sprake van een partiële of gehele herziening van het bestemmingsplan en kon verweerder terugvallen op de ontheffingsmogelijkheid uit het eerdere bestemmingsplan?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat uit het vaststellingsbesluit noch uit de voorschriften van het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989, tweede herziening' blijkt dat sprake is van een partiële herziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989'. Derhalve betreft de herziening een zelfstandig bestemmingsplan en is het moederplan vervallen voor zover de gronden worden

bestreken door de herziening. De plantoelichting is geen onderdeel van het bestemmingsplan en heeft derhalve geen bindende betekenis. Verweerder heeft het bouwplan ten onrechte getoetst aan en binnenplanse ontheffing verleend van het moederplan. Het bestemmingsplan 'Buitengebied 1989, tweede herziening' biedt geen mogelijkheid om een binnenplanse ontheffing voor de bouw van de onderhavige windmolen te verlenen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 05-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RBALK:2012:BW7039

Zaaknummer: 11/1011 en 11/1013

Wetsartikelen: 40 lid 1 sub a Ww, 44 lid 1 onder c Ww en 3.6 lid 1 onder c Wro

RECHTSPRAAK

Gemert, omgevingsvergunning procesbelang

Procesbelang bij beroep tegen omgevingsvergunning vervalt niet wanneer bestemmingsplan waarin het gebruik waarvoor de omgevingsvergunning was aangevraagd is toegestaan, rechtskracht heeft verkregen, indien beroep tegen het bestemmingsplan is ingesteld

Verweerder had het bezwaar tegen de rechtswege verleende omgevingsvergunning, als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht niet-ontvankelijk verklaard. Verweerder stelde dat eisers geen belang meer hadden doordat het bestemmingsplan, waarin het gebruik waarvoor de omgevingsvergunning was aangevraagd, is toegestaan, inmiddels rechtskracht had verkregen. De rechtbank oordeelde dat op dat moment het procesbelang niet was komen te vervallen. Er kan niet op voorhand worden uitgesloten dat uiteindelijk de relevante gedeelten van het bestemmingsplan niet in stand blijven.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Castricum/bestemmingsplan 'Castricum, 2e herziening gedeelte perceel Heerweg 89'

Provinciale verordening laat functiewijziging van een agrarisch bouwperceel naar onder meer horeca toe. Onvoldoende inzichtelijk gemaakt welke gevolgen evenementen zullen hebben voor de verkeerssituatie. Het aantal bezoekers is in de planregels niet gelimiteerd

Het plan voorziet in een functiewijziging van een agrarisch bouwperceel naar onder meer horeca. De horeca-activiteiten ter plaatse kunnen, gelet op de aard en de omvang van deze activiteiten zoals toegelaten door het plan, worden aangemerkt als zelfstandige hoofdfunctie. Artikel 17, eerste lid, van de provinciale verordening van Noord-Holland staat niet aan voornoemde functiewijziging in de weg. Deze bepaling heeft betrekking op de functiewijziging van agrarisch naar kleinschalige vormen van (bijzondere) huisvesting, werken, recreatie en zorgfuncties en regelt onder welke voorwaarden deze functies aan een agrarisch bouwperceel kunnen worden toegekend. Nu genoemd artikel geen regels bevat ten aanzien van horeca, en dit artikel, anders dan appellant en anderen kennelijk veronderstellen, geen algemene verbodsbepaling bevat te aanzien van een functiewijziging naar overige functies, bestaat geen grond voor het oordeel dat de provinciale verordening in de weg staat aan de functiewijziging naar horeca.

Een afwijkingsbevoegdheid leidt ertoe dat op de gronden met de bestemming 'Gemengd' evenementen kunnen plaatsvinden. Gelet op de tijdelijkheid van deze evenementen leidt de afwijkingsbevoegdheid er niet toe dat de bestemming kan worden gewijzigd. Uit de plantoelichting volgt dat de evenementen die ter plaatse zullen worden georganiseerd ongeveer 300 tot 500 bezoekers zullen trekken. In uitzonderlijke gevallen zal ter plaatse een evenement voor maximaal 800 bezoekers worden georganiseerd. Het extra aantal verkeersbewegingen ten gevolge van de evenementen is niet onderzocht. De raad heeft derhalve onvoldoende inzichtelijk gemaakt welke gevolgen de evenementen zullen hebben voor de verkeerssituatie. Daarbij wordt verder in aanmerking genomen dat het aantal

bezoekers in de planregels niet is gelimiteerd. Evenmin is de parkeerbehoefte ten gevolge van de evenementen inzichtelijk gemaakt, zodat onvoldoende duidelijk is of de ter plaatse aanwezige 200 parkeerplaatsen voldoende zijn om aan de parkeerbehoefte te voldoen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Rheden, opheffing bouwstop

Bij een opheffing/intrekking van een bouwstop en preventieve last dient dezelfde afweging plaats te vinden als bij de oplegging daarvan

De voorzieningenrechter stelt voorop dat in de Awb noch in andere wettelijke voorschriften specifieke bepalingen zijn opgenomen over de opheffing van een bouwstop dan wel een daaraan verbonden preventieve last onder dwangsom. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter dient in dat geval bij een opheffing/intrekking van een dergelijk besluit aldus dezelfde afweging plaats te vinden als bij de oplegging daarvan. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, bijvoorbeeld de uitspraak van 21 mei 2008, LJN BD2139, speelt de vraag naar de mogelijkheid van legalisatie bij het opleggen van een bouwstop en daarmee connexe preventieve last onder dwangsom, anders dan bij een last strekkende tot verwijdering van een illegaal opgericht bouwwerk, geen rol. Concreet zicht op legalisering dient aldus naar het oordeel van de voorzieningenrechter ook geen rol te spelen bij opheffing van een bouwstop en daarmee verbonden preventieve last onder dwangsom.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 03-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:BW4976

Zaaknummer: AWB 12/1446

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a en c Wabo, 5.17 Wabo, 125 Gemeentewet en 5.31 Awb

RECHTSPRAAK

Haarlem/bestemmingsplan 'Slachthuisbuurt Zuidstrook'

In wijzigingsbepalingen is ten onrechte geen rekening gehouden met het feit dat het onderscheid tussen perifere detailhandel en andere vormen detailhandel ruimtelijk relevant is

De ruimtelijke effecten van perifere detailhandel verschillen van die van andere vormen van detailhandel, zoals een supermarkt, nu voor perifere detailhandel veelal meer ruimte is benodigd dan voor andere vormen van detailhandel en perifere detailhandel veelal andere gevolgen wat betreft verkeersaantrekkende werking heeft dan andere vormen van detailhandel. Gemeenteraden maken dan ook in hun beleid vaak een onderscheid tussen perifere detailhandel en andere vormen van detailhandel. De raad heeft dat in het onderhavige geval ook gedaan in de visie winkelstructuur. Voorts komt dit onderscheid ook naar voren in de begripsbepalingen. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de bestemmingen 'Gemengd 2' en 'Gemengd 3' die bepalen dat de desbetreffende aangewezen gronden onder meer zijn bestemd voor perifere detailhandel, door toepassing van de afwijkingsbevoegdheden, voor zover in geschil, in strijd met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro gewijzigd kunnen worden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW7619

Zaaknummer: 201103851/1/T1/R1

Wetsartikelen: 3.6 lid 1 aanhef en onder c Wro

RECHTSPRAAK

Maasgouw/'bestemmingsplan [locatie] te Beegden'

***Raad heeft niet inzichtelijk gemaakt dat schadeloosstelling voor bedrijfsverplaatsing geen ongeoorloofde staatssteun is.
Uitvoerbaarheid niet verzekerd***

De Afdeling acht aannemelijk dat door de aanleg van het retentiegebied de belangen van belanghebbende in negatieve zin worden geraakt. Derhalve is er in beginsel geen strijd met artikel 107 van het VWEU in het geval belanghebbende daartoe een schadeloosstelling van Rijkswaterstaat ontvangt. De raad heeft in dit verband evenwel onder verwijzing naar de tussen belanghebbende en Rijkswaterstaat gesloten overeenkomst volstaan met de stelling dat geen ongeoorloofde staatssteun verleend is. De raad heeft daarmee niet inzichtelijk gemaakt dat het door Rijkswaterstaat toegezegde bedrag geheel als schadeloosstelling kan worden aangemerkt. In de tussen belanghebbende en Rijkswaterstaat gesloten overeenkomst ziet de Afdeling daartoe geen aanknopingspunten, nu daaruit weliswaar blijkt dat een taxatie is verricht, doch niet bekend is of deze taxatie door onafhankelijke taxateurs is uitgevoerd en op welke wijze tot het daarin opgenomen bedrag is gekomen. De Afdeling vindt in hetgeen de raad naar voren heeft gebracht geen onderbouwing voor de wijze waarop het toegezegde bedrag tot stand is gekomen en is samengesteld. Voorts is aannemelijk dat belanghebbende het plan niet kan uitvoeren als sprake zou zijn van onrechtmatige staatssteun en deze terugbetaald zou moeten worden. Ook is niet aannemelijk dat een ander dan belanghebbende het plan zal uitvoeren, nu het plan specifiek is vastgesteld teneinde verplaatsing van het bedrijf van belanghebbende binnen zijn eigen perceel mogelijk te maken. Gelet hierop is niet aannemelijk dat ook indien sprake zou zijn van ongeoorloofde staatssteun, de uitvoerbaarheid van het plan verzekerd is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW7642

Zaaknummer: 201100032/1/T1/R1

Wetsartikelen: 107 lid 1 VWEU

RECHTSPRAAK

Rheden/bestemmingsplan 'Dieren-Noord, [locatie] te Dieren'***Postzegelplan regelt legalisatie kapconstructie. Definitie bouwlaag en toegestane hoogte. Handhaafbaarheid regels aan huis verbonden beroep of bedrijfsactiviteiten***

De Wet ruimtelijke ordening noch enig ander wettelijk voorschrift verzet zich ertegen dat indien het college van burgemeester en wethouders geen toepassing geeft aan zijn bevoegdheden, de raad een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan neemt. De gestelde geringe omvang van het plangebied, noch de aard van de in het plan voorziene wijziging kan in dit verband tot een ander oordeel leiden. Wel kunnen deze aspecten worden meegenomen in de algehele beoordeling van de raad van een goede ruimtelijke ordening.

Ook aan huis verbonden beroep of bedrijfsactiviteiten die binnenshuis worden uitgeoefend, kunnen aan een controle worden onderworpen. Het college van burgemeester en wethouders kan derhalve constateren of wordt voldaan aan de in het plan gestelde eisen voor het uitoefenen van een beroep aan huis of bedrijfsmatige activiteit. Hierbij betreft de Afdeling dat in het plan ook eisen worden gesteld inzake de uitwerking op de omgeving, te weten dat het gebruik geen nadelige gevolgen voor het woon- en leefmilieu mag veroorzaken. Dit zijn aspecten die juist buitenshuis kunnen worden geconstateerd.

Het plan sluit, gelet op de definities van bouwlaag en bovenbouw in de planregels, niet uit dat een gebouw wordt gerealiseerd bestaande uit één bouwlaag met een hoogte van 6,5 meter, zonder dat sprake is van een kap of terugliggende laag. In de planregels is immers slechts bepaald dat het gebouw mag bestaan uit een bouwlaag en een bovenbouw, terwijl een bouwlaag niet in hoogte is beperkt in artikel 1.13 van de planregels.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW7603

Zaaknummer: 201200060/1/R2

RECHTSPRAAK

Leudal/wijzigingsplan 'Wijzigingsplan artikel 3.6 Wro voor het uitbreiden van een agrarisch bedrijf [locatie] te [plaats]'***Wijzigingsplan ten behoeve vergroting bouwblok varkenshouderij.
Ten onrechte geen m.e.r. opgesteld***

Niet is uitgesloten dat het bestemmingsplan, waarvan het wijzigingsplan deel zou gaan uitmaken, in meer plaatsen voor zeugen voorziet dan de revisievergunning mogelijk maakt. Het college heeft niet onderkend dat het wijzigingsplan door de omvang van het agrarisch bouwblok en vorenstaande planvoorschriften en planregels bij recht een uitbreiding van de bedrijfsbebouwing en anderszins van de bedrijfsvoering toelaat, welke uitbreidingen in de revisievergunning en de beoordeling van het college dat het opstellen van een m.e.r. niet noodzakelijk is, niet zijn gezien. Gelet op het voorgaande vormt het wijzigingsplan een kader voor eventueel te verlenen vergunningen voor verdere uitbreiding van de varkenshouderij dan waar de reeds verleende revisievergunning op ziet, zodat bij de voorbereiding van het plan een m.e.r. had moeten worden gemaakt. De uitspraak van de voorzitter van de Afdeling van 13 december 2011, in zaak nr. 201109585/1/R3 en 201109585/2/R3 maakt dit niet anders. Anders dan in het hier aan de orde zijnde geval, voorzag het daar ter toetsing voorliggende plan in een planologische inbedding van hetgeen onherroepelijk was vergund en bood het geen ruimte voor het houden van meer pluimvee. Het wijzigingsplan betreft geen zogenoemde een-op-een inpassing van een vergunde activiteit in het plan. Daarmee zijn de gevolgen voor het milieu van het project en van het plan niet identiek.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW6920

Zaaknummer: 201106356/1/R1

Wetsartikelen: 7.13 onder a WMB

RECHTSPRAAK

's-Hertogenbosch/projectbesluit

Projectbesluit. Concreetheid en ruimtelijke onderbouwing

Uit de tekst van het besluit, waarbij zowel een projectbesluit is genomen als een bouwvergunning is verleend, volgt dat het projectbesluit samenhangt met het onderhavige concrete bouwplan voor de percelen. De bij het besluit behorende bouwtekeningen, de situatietekeningen en kaart 2 bieden voldoende inzicht in de omvang en situering van het bouwplan. Het college heeft ter zitting desgevraagd uiteengezet dat kaart 2 slechts in zoverre indicatief is dat binnen de in te richten openbare ruimte nog niet alles vastligt, maar dat de daarop aangebrachte situering van de woningen niet indicatief is. De rechtbank heeft, gelet op het voorgaande, niet onderkend dat het projectbesluit een concreet karakter heeft.

In het Stedenbouwkundig plan Deuteren, dat deel uitmaakt van de ruimtelijke onderbouwing, is ingegaan op de ontsluiting van de te realiseren woonwijk, en is vermeld dat door het nemen van verkeersmaatregelen zal worden voorkomen dat in de bestaande woonwijken in de omgeving aanvullend sluipverkeer of parkeeroverlast ontstaat. Zo zal onder meer ter plaatse een dertigkilometerzone worden ingericht. Voorts berust de ruimtelijke onderbouwing op onderzoeken naar de luchtkwaliteit en het geluid na realisering van het bouwplan. Er zijn geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het college deze onderzoeken niet aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft mogen leggen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW6928

Zaaknummer: 201107001/1/A1

Wetsartikelen: 3.10 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Amsterdam, omgevingsvergunning bedrijfswoning

Het beoordelen of de vergunning met toepassing van de reguliere voorbereidingsprocedure kan worden verleend, moet geschieden voor de afloop van de termijn

Verweerder had niet binnen de wettelijke termijn voor het behandelen van aanvragen op grond van de reguliere voorbereidingsprocedure beslist op de aanvraag van eiser tot de bouw van een bedrijfswoning. Verweerder stelde dat binnenplanse ontheffing noodzakelijk was en eiser voldeed niet aan de gestelde voorwaarden bij de binnenplanse ontheffing. Verweerder stelt dat de aanvraag uitsluitend te vergunnen was met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Eiser stelt zich op het standpunt dat de beantwoording van de vraag of hij voldoet aan de voorwaarden voor de binnenplanse ontheffing niet langer ter zake doet, nu verweerder niet binnen de termijn van de reguliere voorbereidingsprocedure heeft beslist. Verweerder was gehouden om binnen de termijn van de reguliere procedure te toetsen of aan de gestelde voorwaarden kon worden voldaan. De vergunning is van rechtswege tot stand gekomen doordat verweerder dit heeft nagelaten.

De rechtbank oordeelt dat eiser er terecht op gewezen heeft dat het verweerder niet vrijstond om buiten de termijn voor het nemen van een beslissing binnen de reguliere voorbereidingsprocedure te beoordelen of al dan niet aan de voorwaarden van de binnenplanse ontheffing werd voldaan. Het systeem van de Wabo biedt in samenhang met afdeling 4.3.3.3 van de Awb (positieve beschikking bij niet tijdig beslissen) geen ruimte om na afloop van de termijn van de reguliere voorbereidingsprocedure nog te beoordelen of de vergunning eigenlijk wel met toepassing van die procedure had kunnen worden verleend, adus de rechtbank.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Strijen/bestemmingsplan 'Buitengebied'

Kampeerbeleid. Bestaande stacaravans ten onrechte onder overgangsrecht gebracht

De Afdeling overweegt dat de raad na het vervallen van de Wor het in regionaal verband opgestelde kampeerbeleid heeft aanvaard. Het kampeerterrein moet worden aangemerkt als een Kampeerterrein II als bedoeld in het kampeerbeleid. Op een dergelijk kampeerterrein zijn volgens het kampeerbeleid stacaravans van maximaal 55 m² toegestaan. In het bestemmingsplan is daarom voor kampeermiddelen ter plaatse van de aanduiding 'kampeerterrein' een maximale oppervlakte van 55 m² per stacaravan opgenomen. De bestaande stacaravans die groter zijn dan 55 m² zijn daarmee onder het overgangsrecht gebracht. Ter zitting heeft de raad medegedeeld dat hij niet met de eigenaren van de stacaravans heeft overlegd. De raad heeft voorts medegedeeld dat hij de eigenaren van de stacaravans niet zal uitkopen, niet tot onteigening over zal gaan en dat niet duidelijk is of het gebruik anderszins zal worden beëindigd. Gelet hierop heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling in strijd met de rechtszekerheid gehandeld door de stacaravans onder het overgangsrecht te brengen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: